

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB18 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB18 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 87.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb18-txt-shoot-n90.pdf> (tilgået 12. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB18:90

#

Om mig selv.

Usalige Følge af [at] Tusinde og Tusinde, som Intet forstaae, skulle dømmes, veiledte af Enkelte, som heller Intet forstaae, thi jeg er dog sandeligen den Eneste der min Sag betræffende egl. har Kategorierne.

Bestandigt vender man mig Forholdet om: man forklarer mit Brud med Pøbelagtigheden af, at jeg var en Aristokrat, der i Stolthed vilde vise Mskene Foragt.

Hvilket Nonsens. Aldrig kunde det nogensinde falde en Aristokrat ind at gjøre et saadant Skridt, en saadan Handling er just absolut uaristokratisk.

Jeg handlede derfor ogsaa just, fordi jeg var mig bevidst at være Intet mindre end en Aristokrat, mig bevidst, at mit daglige Liv havde udtrykt det, mig bevidst, at jeg, i Tungsind og i Religieusitet dog havde idetmindste været opmærksom paa det at elske »Næsten«.

Men da man nu gaaer ud fra, at jeg handlede som Aristokrat, saa ventede man igjen, at jeg skulde fortsætte som Aristokrat: reise, ell. trække mig reent tilbage i fornem Stolthed.

Her kommer det igjen: det der beskæftiger mig er Xstd; og neppe har den menige Mand Nogen, der elsker ham sandere.

Men dette, der er saa simpelt christeligt, det er blevet Noget, som er aldeles fremmed i Xstheden!, hvor vi Alle ere Xstne.